

РЕШЕНИЕ

№ 946

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-ІІ, в закрито заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Димитров

Членове: Валентин Т. Борисов
Даниела П. Попова

като разглежда докладваното от Валентин Т. Борисов Въззивно гражданско дело № 20221100503839 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 436, вр. чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК.

Депозирана е жалба вх. № 21984/12.04.2022 г. на СГС, с предходен вх. 340380/27.07.2021 г., от Б. ИВ. Т., ЕГН *****, чрез пълномощник адв. Х.Н. – САК, в качеството му на длъжник по изп. д. № 20168380401041 на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ, против насочването на изпълнението върху възбранения недвижим имот, а именно: АПАРТАМЕНТ № 29 /двадесет и девет/, находящ се в гр. София, жк *****/двеста седемдесет и две/, *****, със застроена площ от 84,26 /осемдесет и четири цяло и двадесет и шест стотни/ кв.м., заедно с приспадащото се избено помещение № 8. Налице са твърдения, че на 15.07.2021 г. е извършен опис на описания недвижим имот. Твърди, че имотът е собственост на трето лице – В.Н. Т.а. Заявява, че е заплатил сума в размер на 8 700 лв., а остатъкът от задължението не може да обуслови насочването на изпълнението срещу жилището, тъй като е налице несъответствие на стойността на имота спрямо остатъкът от задължението. Прави искане за отмяна на обжалваното изпълнително действие, както и иска от съда да спре изпълнението спрямо процесния недвижим имот.

Взискателят по изп. д. № 20168380401041 на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ, Т. Й. Т.А е депозирала възражение по реда на чл. 436, ал. 3 от ГПК. Намира жалбата за неоснователна, тъй като длъжникът не е изпълнил задължението си в цялост, както и прави искане жалбата срещу обжалваното изпълнително действие по изп. д. № 20168380401041 на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ да бъде оставена без уважение.

ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ, в мотивите си относно депозираната жалба, намира същата за допустима, но неоснователна. Счита, че към 21.06.2021 г. задълженията на длъжника по изпълнителното дело са в общ размер на 17.774.21 лв., а на 13.07.2021 г. длъжникът е погасил 8 500 лв., т.е. размерът на непогасените задължения е повече от 9 000 лв. Твърди, че след образуване на изпълнителното дело и вписване на наложената по делото възбрана върху имота, длъжникът се е разпоредил с него още на 14.07.2016 г., като го е дарил на своята майка В.Н. Т.а. С оглед разпоредбата на чл. 452, ал. 1 от ГПК, извършеното от длъжника разпореждане с имота е недействително спрямо вискателите и присъединения по право кредитор, но според съдебния изпълнител това обстоятелство не променя очевидната цел, поради която длъжникът е извършил разпореждането, а именно - увреда на вискателя. Твърди, че въз основа на молба с вх. № 51778/19.07.2021 г., подадена от вискателя Т. Й. Т.а, лично и като майка и законен представител на малолетните деца В.Б. Т.а и К.Б. Т.а с искане на този етап имотът да не се изнася на публична продажба, изпълнителните действия върху процесния недвижим имот са спрени.

Съдът намира жалбата за редовна и допустима, като подадена в срок и от страна с правен интерес от обжалване, а разгледана по същество за неоснователна, по следните съображения.

Изпълнително дело № 20168380401041 на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ е образувано по молба от 08.02.2021 г. на вискателя Т. Й. Т.а, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София. ж.к.***** като майка и законен представител на малолетните деца В.Б. Т.а, ЕГН ***** и К.Б. Т.а. ЕГН *****. чрез адвокат М.М.М. и въз основа на изпълнителен лист, издаден на 29.01.2016 г., по гр.д. 17608/2014 г. по описа на Районен съд София, 89 състав, срещу Б. ИВ. Т. ЕГН ***** за заплащане на месечни издръжки в размер по 120.00 лв. в полза на всяко от децата, считано от 22.12.2015 г. до настъпване на законни причини за изменение или прекратяване на издръжките. По изпълнителен лист, издаден на 08.11.2018 г. въз основа на решение 49806/16.10.2018 г. по гр.д. № 25769/2018 г. по описа на Районен съд София, 92 състав, месечните размери на издръжките са изменени за заплащане в размер по 150.00 лв. в полза на всяко от децата, считано от 23.04.2018 г. до настъпване на законни причини за изменение или прекратяването им.

По молба за присъединяване с вх. № 68025/07.12.2020 г. от Т. Й. Т.а на основание чл. 456, ал. 2, предл. 1 от ГПК към изпълнителното дело са присъединени вземания на Т. Й. Т.а срещу Б. ИВ. Т. по изпълнителен лист, издаден на 29.01.2016 г., по гр.д. 8655/2015 г. по описа на Районен съд София, 89 състав за заплащане на неолихвяеми суми за разноси в общ размер на 1.025.00 лв., вземания по два броя изпълнителни листа, издадени на 05.02.2020 г., по гр.д. № 2704/2018 г. по описа на Районен съд София, I гражданско отделение, 25 състав за заплащане по единия изп.

лист на главница в размер на 1,857.96 лв., ведно със законната лихва върху нея от 25.02.2015 г. до окончателното ѝ изплащане, както и неолихвяема сума за разноси в размер на 1.295.87 лв. и за заплащане по другия изп. лист на неолихвяема сума за разноси в размер на 800.00 лв. Приети са и разноси за адв. възнаграждение в изпълнителното производство в размер на 500.00 лв., неолихвяема сума за обикновени такси по т.и от ТТР към ЗЧСИ в размер на 60.00 лв., както и последващата се такса по т. 26 от тарифата към ЗЧСИ. С молба с вх. № 29647/23.04.2021 г. вискателят Т. Й. Т.а, лично и като законен представител на малолетните деца, е поискала за удовлетворяване на вземанията по изпълнителното дело извършването на опне, оценка и публична продажба на недвижимо имущество: АПАРТАМЕНТ № 29 /двадесет и девет/, находящ се в град София, в ж.к.„Обеля-1Г“ в жилищната сграда — блок 272, вх.Б. ет. 3 представляващ самостоятелен обект в сградата с идентификатор 68134.2816.2437.5.8, като със същата молба вискателката е декларирала, че от 01.03.2019 г. до датата на молбата длъжникът не е заплатил дължимите месечни издръжки. По изпълнителното дело към датата на молбата не са постъпвали суми от длъжника за дължимите от него задължения по присъединените изпълнителни листове, издадени в полза на Т. Й. Т.а. Върху посочения недвижим имот е наложена възбрана по изпълнително дело 20168380401041 и вписана с искане за вписване на възбрана, изх. № 9595/15.02.2016 г. по описа на ЧСИ М.Б. и вписана в книга „Възбрани“, входящ регистър № 7162 от 16.02.2016 г., том 3. акт № 11.

С уведомление за опис на недвижимо имущество № 52088/21.06.2021 г. длъжникът Б. ИВ. Т. е уведомен за насрочения на 15.07.2021 г. опис на горепосочения недвижим имот. Видно от разписката, уведомлението е връчено на 28.06.2021 г. лично на длъжника.

По заявление на длъжника с вх. № 39339/01.06.2021 г. да бъде уведомен писмено за актуалния размер на дължимите от него суми е изготвено съобщение с изх. № 52085/21.06.2021 г., съгласно което по изпълнително дело № 20168380401041, въз основа на всички предявени срещу Б. ИВ. Т. изпълнителни листове по делото, както и всички такси и разноси съгласно ТТР към ЗЧСИ към 21.06.2021 г. задълженията са в общ размер на 17.774.21 лв. Със заявление с вх. № 50194/13.07.2021 г., длъжникът е представил копие от преводно нареждане, с което майка му В.Н. Т.а е превела по сметката на Т. Й. Т.а сума в размер на 8700.00 лв., с посочено основание - издръжка на две деца от Б. ИВ. Т..

При тези данни настоящата съдебна инстанция намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения двуседмичен срок от съобщението (чл. 436, ал. 1 от ГПК), от страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните

съображения.

Според разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху имущество, което длъжника смята за несеквестируемо. Кой вещи са несеквестируеми е предвидено в разпоредбата на чл. 444 от ГПК, а в чл. 445 от ГПК са уредени хипотезите на отпадане на несеквестируемостта.

В жалбата на длъжника на първо място се излагат съображения, че описания на 15.07.2021 г. недвижим имот а именно: АПАРТАМЕНТ № 29 /двадесет и девет/, находящ се в гр. София, жк ***** /двеста седемдесет и две/, *****, със застроена площ от 84,26 /осемдесет и четири цяло и двадесет и шест стотни/ кв.м., заедно с приспадащото се избено помещение № 8, е собственост на трето лице - В.Н. Т.а. Съдът намира обжалването в тази част за неоснователно, тъй като върху посочения недвижим имот е наложена възбрана по процесното изпълнително дело № 20168380401041 и вписана с искане за вписване на възбрана, изх. № 9595/15.02.2016 г. по описа на ЧСИ М.Б. и вписана в книга „Възбрани”, входящ регистър № 7162 от 16.02.2016 г., том 3. акт № 11, а длъжникът се е разпоредил с него на 14.07.2016 г., т.е. след вписване на възбраната. В тази насока следва да се има предвид, че с оглед разпоредбата на чл. 452, ал. 1 от ГПК, извършеното от длъжника разпореждане с имота е недействително спрямо вискателите и присъединения по право кредитор. Няма данни имотът да попада в кръга вещи по чл. 444 от ГПК, а и липсват твърдения от страна на длъжника в тази насока.

На следващо място жалбоподателят е изложил съображение, че остатъкът от задължението по изпълнителното дело не може да обуслови насочването на изпълнението срещу жилището, тъй като е налице несъответствие на стойността на имота спрямо остатъкът от задължението. Съдът намира и това възражение на длъжника за неоснователно, по следните съображения. Според разпоредбата на чл. 442 от ГПК, вискателят може да насочи изпълнението върху всяка вещь или вземане на длъжника. В разпоредбата на чл. 442а, ал. 1 от ГПК (Нов – ДВ, бр. 86 от 2017 г.) е предвидено, че наложените от съдебния изпълнител обезпечителни мерки и предприетите изпълнителни способности трябва да са съразмерни с размера на задължението, като отчитат всички данни и обстоятелства по делото, процесуалното поведение на длъжника и възможността вземането да остане неудовлетворено. Това означава, че процесуалния закон предполага въведеното изискване за съразмерност на изпълнителните способности да се съобразява с данните и обстоятелствата по делото, процесуалното поведение на длъжника, наличното имущество и възможността за реализиране на вземането. По конкретното дело се установява, че длъжникът е предприел процесуално поведение, с което затруднява събирането на вземането. Това е така, защото след образуване на изпълнителното дело и вписване на наложената по

делото възбрана върху имота, длъжникът се е разпоредил с него още на 14.07.2016 г., като го е дарил на своята майка В.Н. Т.а. Със сделка по същия нотариален акт от 14.07.2016 г. длъжникът се е разпоредил безвъзмездно и с друг негов недвижим имот, представляващ апартамент № 62, находящ се в гр. София, ж.к. *****, вх. В, 4-ти етаж, който също е дарил на своята майка. Със заявление вх. № 32137/10.05.2021 г. длъжникът е декларирал, че към момента не получава постоянни трудови доходи и не притежава никакво движимо или недвижимо имущество. В тази насока съдът съобразява и че от данните по делото се установява, че върху имота има вписано подновяване на две ипотечи в полза на „ОББ“ АД с общ материален интерес от 36623.84 лв. Това означава, че длъжникът чрез извършването на безвъзмездни сделки, а и сделки по обременяване на имуществото с тежести, има процесуално поведение, водещо до опасност вземането да остане неудовлетворено. В случая съдът отчита обстоятелството, че се касае и за издръжка на малолетни деца. Затова съдът намира, че независимо от обстоятелството, че остатъкът от задължението по изпълнителното дело в размер на около 9 000 лв., е безспорно по – нисък от стойността на жилището, преценката на останалите процесуални предпоставки на горесцитираната норма на чл. 442а от ГПК, водят до извод, че принципа на съразмерност не е нарушен. За пълнота на изложението следва да се има предвид, че нормата на чл. 443 от ГПК дава процесуално право на длъжника да предложи замяна на обекта и начина на изпълнение на остатъка от задължението.

По отношение на искането за спиране на изпълнението върху процесния недвижим имот, съдът намира същото за неоснователно. Това е така, защото въз основа на молба с вх. № 51778/19.07.2021 г., подадена от възискателя Т. Й. Т.а, лично и като майка и законен представител на малолетните деца В.Б. Т.а и К.Б. Т.а с искане на този етап имотът да не се изнася на публична продажба, изпълнителните действия върху процесния недвижим имот са спрени с акт на съдебния изпълнител от 19.07.2021 г.

Воден от горното и на основание чл. 437 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 21984/12.04.2022 г. на СГС, с предходен вх. 340380/27.07.2021 г., от Б. ИВ. Т., ЕГН *****, чрез пълномощник адв. Х.Н. – САК, в качеството му на длъжник по изп. д. № 20168380401041 на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ, против насочването на изпълнението върху възбранения недвижим имот, а именно: АПАРТАМЕНТ № 29 /двадесет и девет/, находящ се в гр. София, ж.к. ***** /двеста седемдесет и две/, *****, със застроена площ от 84,26 /осемдесет и четири цяло и двадесет и шест стотни/ кв.м., заедно с приспадащото се избено помещение № 8, както и с искане за спиране на изпълнението спрямо този имот.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____